

TIJDIGE HERKENNING VAN DE BIPOLAIRE STOORNIS

Zodat effectieve behandelinterventies tijdig worden ingezet

HET PROBLEEM

De bipolaire stoornis wordt gemiddeld 10 jaar na aanvang van de klachten gediagnosticeerd. Dat vinden zowel patiënten als behandelaren veel te lang. Een belangrijke verklaring is dat (hypo)manische episoden niet worden herkend. Effectieve behandelinterventies worden daardoor te laat ingezet met alle gevolgen van dien.

DE WERKWIJZE

De werkgroep heeft een literatuuronderzoek gedaan naar de mogelijkheden de bipolaire stoornis eerder te herkennen in de vroege stadia van de aandoening volgens het stadiëringmodel voor de bipolaire stoornis (zie figuur 1).

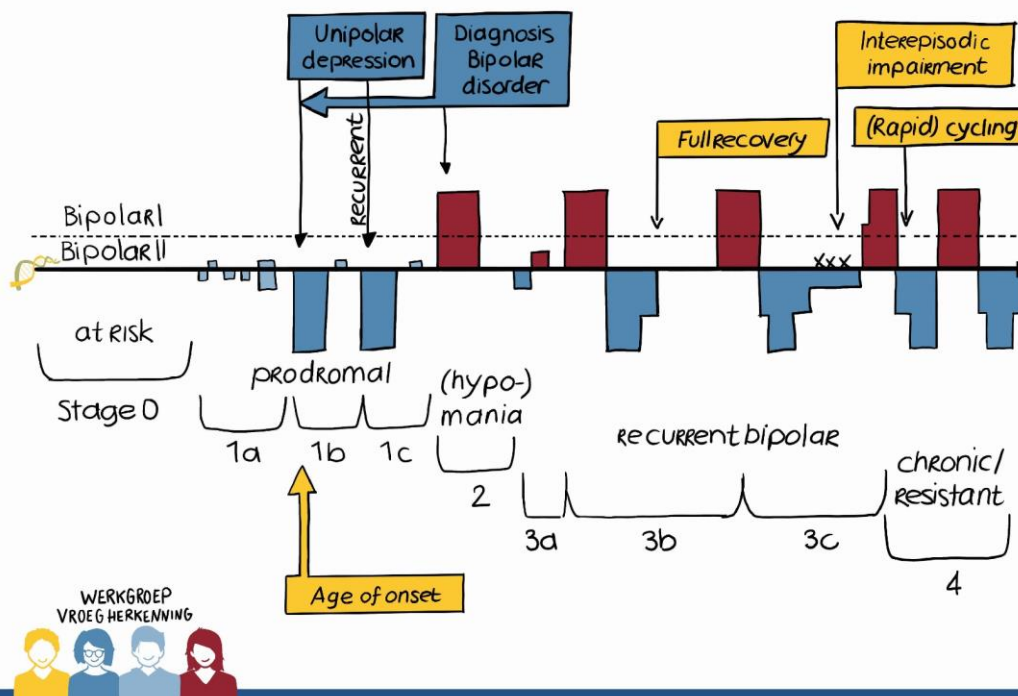
DE RESULTATEN

Preventie van de bipolaire stoornis bij mensen met een familiale belasting (stadium 0; 'at risk') of met aspecifieke (stemmings-)symptomen (stadium 1; prodromale fase) is helaas nog niet mogelijk. Er liggen wel belangrijke kansen de bipolaire stoornis eerder te herkennen bij mensen die zich voor hulp melden met een (recidief) depressieve stoornis. Dit kan door een zorgvuldige (hetero)anamnese en familieanamnese, aangevuld met meetinstrumenten zoals de Mood Disorder Questionnaire (MDQ-NL), de Hypomania Checklist (HCL-32) en de Bipolariteitsindex (BI).

Ontwerp en illustraties: Citta de Zwart

Figuur 1 Stadiëringmodel voor bipolaire stoornis (Kupka & Hillegers 2012)

TIJDIGE HERKENNING IN DE PRAKTIJK

De werkgroep heeft in de afgelopen jaren zijn inzichten onder collega's verspreid door symposia te verzorgen op nationale congressen en een overzichtartikel te publiceren in het juni nummer van 2019 van het Tijdschrift voor Psychiatrie.

In de komende tijd zal de werkgroep zich nog richten op betere herkenning bij de huisarts en een bijdrage leveren aan de toekomstige herdruk van het Handboek Bipolaire Stoornissen.

KENBIS; DE KRACHT VAN EEN STABIEL KENNISNETWERK

